

जीर्णः

खनिः । मेघयोनिवादेवास्व तथात्वम् । धूमः ।
इति हेमचन्द्रः ॥
जीरः, पुं, (जवतीति । जु गतौ + "जीरी च ।"
उर्णा २ । २३ । इति रक् ईशान्तादेशः ।)
जीरकः । खड्गः । इति मेदिनी । रे, ३६ ॥
अदुः । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुदादिवृत्तिः ॥
(विद्यावृत्ति, चि । यथा, ऋग्वेदे । १।४।११ ।
"मनुष्यहेव धीमहि प्रचेतसं जीरं दूतममर्त्तम् ।"
"जीरं विद्यावन्तम् ।" इति दयानन्दभाष्यम् ॥)
जीरकः, पुं, (जीर + चञ्जायां कन् ।) वज्रिग-
द्रवविशेषः । जीरा इति भाषा । तत्पथ्यायः ।
जरणः २ अजाजो ३ कणा ४ । इत्यमरः ।
२ । ६ । ३६ ॥ जीर्णः ५ जीरः ६ दीप्यः ७
जीरयः ८ अजाजिका ९ वज्रिशिखः १०
मागधः ११ दीपकः १२ । इति जटाधरः ॥
अस्य गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । दीपन-
त्वम् । वातगुल्माभानातीसारयक्ष्णीक्रिमि-
नाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ वचिसर-
कारित्वम् । गन्धयुक्तत्वम् । कफवातनाशित्वम् ।
पाके कटुत्वम् । तीक्ष्णत्वम् । लघुत्वम् । पित्त-
वर्द्धनत्वम् । इति राजवल्लभः ॥ अपि च ।
शुक्लजीरा कृष्णजीरा कलौञ्जी एषां नामानि
गुणाश्च ।
"जीरको चरणोऽजाजो कणा स्याद्दीर्घजीरकः ।
कृष्णजीरः सुगन्धश्च तथैवोद्गारप्रोधनः ॥
कलाजाजी तु सुववी कालिका चोपकालिका ।
पृथ्वीका कारवी पृथ्वी पृथुस्तूप्योपकुञ्चिका ॥
उपकुञ्ची च कुञ्ची च वृहत्जीरक इत्यपि ।
जीरकत्रितयं रूपं कटुकं दीपनं लघु ॥
संघ्राहि पित्तलं मेघं गर्भाशयविशुद्धित् ।
चरन्नं पाचनं बल्यं वृध्यं रुच्यं कफापहम् ॥
चक्षुष्यं पवनाभानगुल्मच्छर्द्दतिसारहृत् ॥"
इति भावप्रकाशः ॥
जीरकः, पुं, (जीरकः पृषोदरादिवात् कस्य षः ।)
जीरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
जीरिका, स्त्री, (जीर्यतीति । जु + वाहुलकात्
रिक् । ईशान्तादेशः । ततः स्त्रीर्षे कन् ।)
वृक्षप्रतीहणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
जीर्णं, स्त्री, (जीर्यति स्मिति । जृ + वथोदानौ +
गदर्थेति क्तः । निष्ठातस्य नत्वम् ।) श्रैलजम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (वयःप्रकारविशेषः । यथा,
"तद्भयो यथा स्थूलभेदेन त्रिविधम् । बालं
मध्यं जीर्णमिति ।" इति चरके विमानस्थाने-
२४मेऽध्याये ।)
जीर्णः, पुं, (जीर्यत्यनेनेति । जु + कीरणे क्तः ।)
जीरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (वृक्षः । इति
हेमचन्द्रः । ४ । १८० ॥)
जीर्णः, चि, (जीर्यतीति । जु + "गत्वधांकार्मेक-
द्विधेति ।" ३ । ४ । ७२ । इति कर्त्तरि
क्तः ।) वृक्षः । इत्यमरः । २ । ६ । ४२ ॥ पुरा-
तनः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, देवीभाग-
वते । १ । २० । १७ ।

जीर्णः

"तद्याज देहं धर्मात्मा देही जीर्णमिवास्वरम् ॥")
गतबहुवयः । जराविश्रिष्टः । पक्वः । पाक-
विश्रिष्टः ॥ * ॥ (यथा, चायक्ये । ७६ ।
"जीर्णमन्नं प्रशंसीयात् भार्याञ्च गतयौवनाम् ।
रणात् प्रत्यागतं शूरं शस्यश्च यद्दमागतम् ॥")
अथ जीर्णद्रव्याणि ।
"नारीकेलफलेषु तक्षुलमथ चीरं रसाखे हितं
जम्बीरीत्यरयो वृते ससुचितः सर्पिस्तु मोचा-
फले ।
गोधूमेषु च कर्कटीहिततमा मांसाद्ये काञ्जिकं
नारङ्गं गुडमद्यञ्च कथितं पिष्टारके कोद्रवः ॥
पिष्टान्ने सलिलं पियालफलजे पथ्या हिता माषजे
खड्गं चीरभवे तु तक्रसुचितं कोष्ठाभ्यु कोलम्बजे ।
मत्स्ये चूतफलं त्वजीर्यशमनं मध्वम्पुगावत्ये
तेलं पौष्करजे कटुप्रशमनं शैवांस्तु वृद्धा
जयेत् ॥
पनसे कदलं कदले च वृत्तं
वृत्तपाकविधावपि जम्बुरसः ।
तदुपद्रवशान्तिकरं लवणं
लवणेषु च तक्षुलवारि वरम् ॥
नारिकेलफलतालबीजयोः
पाचनं य इह तक्षुलं विदुः ।
ते वदन्ति सुनयोऽथ तक्षुलान्
चीरवारि परिपाचयत्यपि ॥
दाडिमामलकतालतित्द्रकौ-
बीजपूरुजवलीफलान्यपि ।
वाकुलेन फलेन च पाचयेत्
पाकमेति बकुलं सखलतः ॥
मधुक-मालर-वृषादनार्ण
परुषखर्पूरकपित्तकानाम् ।
पाकाय पेयं पिचुमर्दवीजं
वृतेऽपि तक्रं प्रवदन्ति पथ्यम् ॥
गोधूममाषहरिमन्थसतीनसुह-
पाको भवेदिति च मातुलपत्रकेन ।
खर्पूरिकापिशकश्रेचसितासु शस्तं
शृङ्गाटके मधुफलेष्वपि भद्रसुक्तम् ॥
पिशितपनसयोः स्यादाह्नबीजेन पाकः
कृशरमहिषयोषित्चीरयोः सैन्धवेन ।
चिपिटपरिणतिः स्यात् पियलीदियकाभ्या-
मपहरति तुयाम्भो वेदलानामजीर्णम् ॥
कर्पूरपूमीफलनागवह्नी-
काञ्जोरजातीफलजातिकोशम् ।
कस्तूरिका सिङ्गकनारिकेल-
जलं पचत्वाशु ससुद्रफेनः ॥
श्यामाकनीवारकुलत्यमष्टि-
निय्यावकङ्कदधिमस्तकस्तु ।
चिञ्जुकुलत्यौ तिलतेलयोगात्
जटाब्दनादस्य निहन्त्यथान्द्रम् ॥
कशेरुशृङ्गाटमृगालम्हो-
खर्पूरखड्गा अपि नागरेण ।
पजाशभस्मान्म तथाद्रुजो वा
रयो निहन्त्याद्रसमिसुजातम् ॥

जीर्णः

अन्वेन केनाप्यथ योग्येन
कोष्ठाभ्युना वा वृत्तमेति पाकम् ।
तिलादितेकान्यपि काञ्जिकेन
सर्वस्य मज्जा पनसामलक्यौ ॥
किमत्र चित्रं बहुमांसमत्स्य-
भोजी सुखी स्यात् परिपीय शुक्तम् ।
इत्यद्भुतं केवलवह्निपक्व-
मांसिन मत्स्यं परिपाकमेति ॥
कपोतपारावतनीलकण्ठ-
कपिल्लानां पिशितानि जम्बा ।
काशस्य स्थूलं परिपेयसुष्णं
सुखीभवेन्ना बहुशो न भूतम् ॥
शोषे रसाला सुरभीयवस्तु-
मर्द्धेन कोष्ठीन विपाकमेति ।
शृङ्खल चूर्णेन ह्यारिनारी-
पयोदधिचीरसुपैति पाकम् ॥
वटो वेववाराहवङ्गेन केसी-
शमं पर्यटः शिष्यबीजेन याति ।
कणास्थलतो लडुका पूषकादे-
स्त्रिपाको भवेच्छकुलीमण्डयोश्च ॥
श्याविद्रोधा गण्डकाश्चित्तेलाद्-
यावत् चारात् कोलकूर्मोदयोऽपि ।
जीर्यन्त्येवं पायसो सुहृयुवात्
सासुद्रादप्यारनालं सुखाय ॥
तप्तं तप्तं हेम वा तारमदौ
तोये चित्रं सप्रह्वस्तदम्भः ।
पीलावश्यं दीर्घकालोपपन्न-
मम्भो जीर्णं शीघ्रमेवं जहाति ॥
पालकिकाकिसुककारवह्नी-
वार्ताकुर्वशाङ्करम्लकानाम् ।
उपोदकालाडुपटोलकानां
विहापेको मेवदरस्य पक्ता ॥
शुष्कीसतीनस्य च नागरङ्ग-
जम्बीरयोः कोद्रवको निहन्ता ।
जराभिर । गैरिकचन्दनाभ्या-
मभ्येति शीघ्रं बहुशो न भूतम् ॥
पटोलवशाङ्करकारवह्नी-
फलान्यलावनि बहूनि खम्बा ।
चारीदेवं ब्रह्मतरुसिपीय
भोक्तुं पुनस्याम्बुति तावदेव ॥
विपथ्ये शूरबको गुडने
तथाजुक्तं तक्षुलतोयपानात् ।
जम्बीरनीरेण निशारशोणं
सुक्तेन तूर्णं परिपाकमेति ॥
पञ्चकसिद्धार्थकवास्तुकानां
गायत्रिसारकथितेन पाकः ।
शाकानि सर्व्वाण्युपयान्ति पाकं
चारेण सदास्तलनालजेन ॥
आम्नातकोडुम्भरपियलीनां
फलानि च अश्ववटादिकानाम् ।
स्युः शामनं पथ्युचितोदकेन
पियालमज्जा च कटुपक्केन ॥